

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך כה, תשל"ד

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

עוד על החציל

ברשימתי על החציל, ב"לשוננו לעם" רמ"א, צינתי, שא"מ לונץ פרסם את המונח הזה בהערותיו לספר "פפתור ופרח" לאישתורי הפרחי, שההדיר בשנת תרנ"ז. בהעירו על הבדינג'אן נימק לונץ משום מה צריך לקרוא לירק זה בעברית חציל.

עתה שבתי וראיתי, שלונץ השתמש בחידושו זה, חציל, כבר כשנתיים לפני שיצא "פפתור ופרח". ב"לוח ארץ-ישראל" לשנת תרנ"ו, שנה א', שהוציא בתרניה, אומר לונץ בסקירה על פתח תקוה, עמ' 46 (הדברים הועתקו גם לחוברתי העגבנייה, "לשוננו לעם" רי"ג, עמ' יב):

הפקידות תורע מעט ממיני ירקות שונים: לפת, לפת אדום, גזר, צנון, כרוב (בלומען קאהל) תרובתור, קשות, מלפפון, עגבניות (טאמאט), חציל, בערבית בדינג'אן (אייער פרוכט)...

על הכתיב עגבניות ראה הערה בחוברתי העגבנייה, שם. המלה חציל איננה במילונו של בן-יהודה.